

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Grafică realizată de Raluca Negrea

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat : Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosițelor femei ! Miru-rile se cuvin morților; dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați : A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Zicând purtătoarele de mir : Bucurați-vă !, plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Tropare și Condace în Duminica Mironosițelor

Duminica Mironosițelor

Evangelhia Duminicii a treia după Paști

Ev. Marcu 15, 43-47; 16, 1-8

În vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateea, sfetnic cu bun nume, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curând; și chemând pe sutaș l-a întrebat dacă a murit de mult; și aflând de la sutaș, Pilat a dăruit lui Iosif trupul mort. Atunci Iosif, cumpărând giulgiu de in și pogorând pe Iisus de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosie priveau unde L-au pus. Iar după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena și Maria mama lui Iacob și Salomeea au cumpărat miresme, ca să meargă să ungă trupul lui Iisus. Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt zicând una către alta: cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată. Și intrând în mormânt au văzut un tânăr, șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb și s-au spăimântat. El însă le-a zis: Nu vă spăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul cel răstignit? A înviat; nu este aici; iată locul unde-L puseseră. Ci duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că El merge în Galileea mai înainte de voi. Acolo îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Dar ele, ieșind din mormânt, au fugit de acolo, căci erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

Învierea Domnului - rădăcina bucuriei umane

Sărbătoarea Învierii din morți a Domnului Hristos pe de o parte are o dimensiune evocatoare, ne face aducere aminte despre cele ce s-au petrecut la mormântul Domnului și în Ierusalim după ce El a fost răstignit și îngropat. Avem mărturiile femeilor mironosițe, mărturiile apostolilor și mărturiile tuturor celor care, fiindu-i în preajmă pe parcursul activității Sale pământești, au rămas împreună. Spune Sfântul Apostol Pavel corintenilor că Mântuitorul Hristos cel Înviat nu a fost doar o părere sau un rezultat al imaginației apostolilor și a ucenicilor Săi, ci a fost o realitate, pentru că "În urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit" (I Corinteni 15, 6).

În cele 40 de zile de la Învierea din morți până la Înălțarea Domnului, Mântuitorul Hristos a stat între ucenicii Săi, le-a vorbit, a mâncat cu ei și în fața lor, deși nu mai era dependent întru nimic de cele materiale. Ori, tocmai asta a dat greutate învățăturilor Sale. Nu simplul fapt al unei reveniri la viață a schimbat modul de gândire al ucenicilor și lucrarea lor apostolică, ci faptul că El a prezentat întreaga învățătură pe care le-o oferise pe parcursul vieții pământești într-o altă lumină, în lumina Învierii. De aceea, apoi ucenicii mergeau și propovăduiau și nu se mai temeau de nimic. Nu le mai păsa de faptul că puteau să fie închiși, să fie bătuti, să fie schingiuiți, să fie omorâți. O seninătate cu totul cuprinzătoare. Asta este de fapt viața creștinului care înțelege Învierea Domnului din morți. Noi nu suntem doar niște adepți ai Lui Hristos, așa cum se poate spune despre cei ce aparțin altor ideologii sau doctrine. Noi suntem chemați să trăim Învierea Domnului din morți în fiecare moment al vieții noastre.

În fiecare moment al vieții noastre murim. Iar singurul antidot împotriva morții noastre rămâne Învierea. De aceea, așa cum prin păcat ne omorâm câte puțin, tot așa prin virtuți, prin trăire sprirituală și prin rugăciune înviem câte puțin. Lucrarea poruncilor Lui Dumnezeu nu e un simplu exercițiu de ascultare și respect față de Dumnezeu, ci de fapt este taina mare a propriei noastre învieri. Trebuie să evităm a transforma împlinirea poruncilor într-un fel de terorism prin care părinții îi spun permanent copilului: „nu fă aia că e păcat, nu fă aia că e greșeală, te bate Dumnezeu” etc., în care omul își creează imaginea unui Dumnezeu răzbunător ca în Vechiul Testament când sălbăticia și îndărătnicia omului nu-l puteau lăsa să ajungă la măsura iubirii. De aceea Hristos, fiul Lui Dumnezeu, S-a jertfit pe Sine, pentru a ne arăta că de fapt Dumnezeu ne iubește.

Ce are cu mine Dumnezeu ? Doamne, de ce eu, de ce mie ? Lucrurile stau cu totul altfel. În acest dialog între om și Dumnezeu, nu Dumnezeu e Cel care greșește, ci omul. Și omul nu greșește doar împotriva Lui Dumnezeu, ci orice păcat se îndreaptă și împotriva noastră. Cel mai mare rău nu ni-l fac ceilalți, deși de multe ori anumite conexiuni logice ne determină să credem sau să rostim această falsă afirmație. Învinuim pe fratele care ne-a greșit că ne-a făcut „cel mai mare rău”, că „nu voi uita niciodată” ce mi-a făcut etc. E fals ! Cel mai mare rău în viața aceasta mi-l fac eu singur mie. Și nu o dată, de foarte multe ori. Iată pentru care motiv respectarea învățăturii Mântuitorului Hristos, a poruncilor Sale și mai ales a rânduielilor pe care El le-a lăsat și le-a transmis prin Biserica Sa, trebuie să le privim ca pe mijloace care ne ajută să ne conservăm starea de viață spirituală, să înțelegem și să obținem binele dorit.

Întreg Vechiul Testament și toate rânduielile evreiești aveau în atenție punerea în plan secundar a femeii în raport cu bărbatul. Iată însă că Învierea Domnului e descoperită mai întâi femeilor

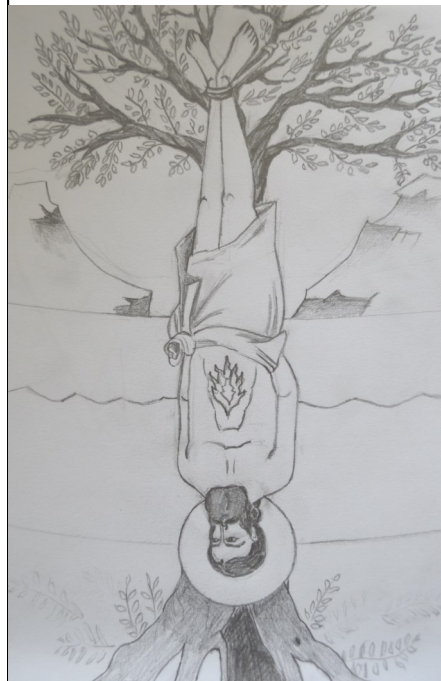
și ele sunt cele care aduc informația bărbaților. Am putea spune că astfel s-a făcut un act de dreptate pentru că odinioară femeii pentru neascultarea Evei, Dumnezeu i-a dat această sentință: "Voi înmulți mereu necazurile tale, mai ales în vremea sarcinii tale; în dureri vei naște copii; atrasă vei fi către bărbatul tău și el te va stăpâni" (Facere 3, 16). Învierea Domnului transformă femeile din emblemă a suferinței umane în vestitoare ale bucuriei și mântuirii, – atrăgând atenția că femeia va deveni un fel de pol al suferinței umane.

Domnul Cel Înviat li se arată lor mai întâi, pentru că femeile sunt înzestrate cu o sensibilitate aparte. Bărbații trec mai ușor peste chestiunile sensibile și fac din asta chiar o virtute: bărbăția. Fie bărbat, fie femeie, a da dovadă de bărbăție, înseamnă a înfrunta o dificultate cu curaj și stăpânire de sine, dar mai ales dând dovadă că nu suferi, sau chiar dacă suferi să nu arăți că suferi.

Îngerul vestește Învierea Domnului către femei într-un mod parcă nepotrivit. Să nu uităm, ele ajunseseră la mormânt în toila nopții. Încă nu se revarsau zorii. Ne aducem aminte că vizita la mormânt se făcea în condițiile în care mai-marii poporului puseseră pază la mormânt, iar ucenicii stăteau împreună ascunși de frica iudeilor. Câtă frică aveau și ele în suflet ! Dar simțul datoriei, dorința de a împlini cele convenite pentru Învățătorul au fost mult mai puternice. Ce spaimă au trăit văzând piatra răsturnată de pe mormânt ! Dar încrederea în cele vestite de înger nu numai că le-au dat siguranță, dar le-au determinat să mărturisească cu curaj ucenicilor, cele văzute și auzite. Iată de ce numai lor Însuși Mântuitorul le spune: "Bucurați-vă". Și apoi le trimite să poarte în lume această bucurie, zicându-le: "Mergeți și vestiți apostolilor".

Pr. Mihai Mărgineanu

Sfântul Cuvios Mucenic Efreim cel Nou, 5 mai

Eleni Ghianaki, originară din Cipru, locuia de mai multă vreme la Londra. De zece ani era suferindă de inimă. Avea și un fiu bolnav de tromboflebită. A fost internată în spital, unde, foarte amărâtă, citea așezată în fotoliu minunile Sfântului Efreim, în așteptarea deciziei medicilor.

Deodată a auzit trei bătăi în geamul salonului unde se afla. Nu a văzut, însă, pe nimeni. Întorcându-se spre cartea pe care o ținea în brațe s-a întrebat dacă nu cumva fusese chiar

Sfântul Efreim. A simțit atunci o plăcută mireasmă care a umplut salonul. Emoționată, a început să se roage sfântului să o facă bine și i-a spus și de boala fiului ei. Ca răspuns la rugăciunile sale a auzit clar o voce lângă ea care i-a spus: „Am trecut și pe acasă pe la tine. Băiatul tău doarme acum liniștit în fotoliu. Să nu te îngrijorezi, se va face bine!” (Noi minuni ale Sfântului Efreim)

Grafică realizată de Elena Gheorghiuță

Înaltpreasfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: Învierea Domnului - trecerea de la robie la libertate

- fragment din Scrisoare pastorală la Învierea
Domnului -

(continuare din numărul trecut)

Asistăm, pe de altă parte, la anumite manifestări schismatice care tulbură rânduiala și pacea întru Adevăr din Biserică. Din râvnă lipsită de înțelepciune (Cf. Romani 10, 2), unii clerici sau monahi, urmați de ucenicii lor, aduc un mare rău dreptei credințe pe care pretind că o apără. Pe motive neîntemeiate, acuză de erori doctrinare Sinodul din Creta și îndeamnă la ruperea comuniunii cu parohiile și mănăstirile care rămân, cu statornicie, în legătură cu episcopii lor, cu Sfintele Sinoade ale Bisericilor Ortodoxe locale, cu întreaga Ortodoxie. Aceste situații nu sunt noi în istoria Bisericii. Vorbind despre astfel de tulburări, Sfântul Grigorie Teologul îi numește pe cei care le provoacă și le întrețin „mult-prea-iubitori de Dumnezeu și mult-prea-iubitori de Hristos” („Discours 6, 3”, în Sources chrétiennes, vol. 405), un fel de „ultra-ortodocși”, care i-au fost cei mai mari potrivnici în lupta sa pentru apărarea credinței ortodoxe. Cu durere, cu dragoste părintească și cu nădejde, mă adresez acestor persoane care tulbură viața Bisericii, îndemnându-i prin cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur: „Să dorim pacea pe care acela (vrăjmașul) o urăște. Să încetăm a mai cântări și a mai pune în cumpănă cuvintele dogmei. Să încetăm a mai vrea să fim învățători ai învățătorilor, să urâm a ne mai lupta în cuvinte, spre pierzania celor ce ascultă. Să credem așa cum Părinții ne-au predat. Nu suntem mai înțelepți decât Părinții, nu suntem mai exacti decât învățătorii noștri, nu suntem noi păstori ai păstorilor, ci oi” (PG 64, 38).

În duhul celor spuse de Sfântul Ioan Gură de Aur, rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască nouă și lumii întregi pacea Sa cea sfântă pe care a împărțit-o ucenicilor în ziua Învierii Sale. Pacea și bucuria Învierii să pătrundă în fiecare casă, în fiecare familie și în inima tuturor! Și astfel, întăriți întru taina biruinței lui Hristos asupra iadului, a păcatului, a necredinței și a dezbinării, să rămânem uniți în Biserica Lui cea Sfântă și să rostim cu toții:

Hristos a înviat!

Cronică parohială

Sărbătoarea Hramului Bisericii noastre

După o Săptămână luminată în care vremea ne-a creat multe preocupări și incertitudini, din cauza valului de frig și ninsorilor abundente căzute chiar la sărbătoarea Izvorului Tămăduirii, Bunul Dumnezeu, prin rugăciunile Sfântului Apostol Toma ne-a dăruit o sărbătoare a hramului frumoasă și aducătoare de speranță.

Astfel, la slujba Vecerniei Hramului, alături de preoții slujitori ai bisericii noastre, a oficiat Pr. Prof. Dr. Ion Vicovan, Decanul Facultății de Teologie „Dimitru Stăniloiaie” din Iași și paroh la Biserica „Sf. Parascheva” (Prapa Doamna), care a condus soborul de preoți format din : Pr. Dumitru Merticaru, Președintele Cercului pastoral, paroh la Biserica „Tuturor Sfinților”-Banu, Pr. Mircea Stoleriu, Paroh la Biserica „Adormirea Maicii Domnului” - Galata, Pr. Paroh Gheorghe Manole, de la Biserica „Sfinții Împărați” - Galata, Pr. Paroh Aurel Mărgineanu, de la Biserica „Nașterea Sf. Ioan Botezătorul” - Bucium, Pr. Paroh Vasile Vicovan, de la Biserica „Înălțarea Domnului”-Nicolina, Pr. Asist. Univ. Dr. Liviu Petcu, slujitor la Biserica „Barnovschi”, care a rostit un profund și emoționant cuvânt de învățătură, Pr Paroh Ionuț Damian, de la Biserica „Sf. Arhangheli” -

Păcurari, Pr. Paroh Sever Stoica, de la Biserica „Acoperemântul Maicii Domnului” - Bejan, Pr. Paroh Virgil Morărescu de la parohia „Sf. Ierarh Varlaam” - Green Park, și Pr. Paroh Daniel Țifui de la parohia „Sf. Nicolae” -Moreni.

Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii și pomenirile pentru Ctitori și răposați a fost condusă de P. Cuv. Arhim. Amfian Răgoșcă, starețul Mănăstirii Stavnic și Coordonatorul Sectorului Silvic Iași al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

Foto: Valentin Burlacu și Ionuț-Andrei Sandu

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiște, Valentin Burlacu, Răzvan
Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca Negrea,
Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Cronică parohială

Sărbătoarea Hramului Bisericii noastre

La cele două momente de rugăciune, au participat un număr mare de credincioși și pelerini, care au primit din partea Consiliului și Comitetului parohial pachete cu gustări. De asemenea, pentru preoții slujitori și pentru invitați au fost organizate două agape creștine, organizate în corturi în curtea bisericii, astfel încât bucuria comuniunii să fie deplină.

Adresăm mulțumiri în mod deosebit membrilor Consiliului și Comitetului parohial, ostenitorilor și tuturor celor care s-au implicat cu tot sufletul pentru a da frumusețe sărbătorii parohiei noastre și rugăm pe Bunul Dumnezeu să

le răsplătească jertfa.

Foto: Valentin Burlacu

PROGRAM LITURGIC ÎN ACESTĂ SĂPTĂMÂNĂ

***Duminică, 30 aprilie,**

- ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie

- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

*** Miercuri, 3 mai,**

- ora 8.00, Acatistul Sf. Ap. Toma

*** Joi, 4 mai,**

- ora 18.00, Slujba Acatistului Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

*** Vineri, 5 mai,**

- ora 18.00, Slujba Acatistului Sfintei Învieri

*** Sâmbătă, 6 mai,**

- ora 7.00, Slujba Sfintei Liturghii întru cinstirea sfinților ocrotitori ai bisericii noastre și pomenirile pentru cei răposați

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

**DONEAZA
2%
DIN
IMPOZITUL
PE VENIT**

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450